

Dopisi.

Iz Bohove na Dravskem polji. (Po volitvi.)

Dan sv. Petra in Pavla bil je za tukajšnje nemškutarje jako važen, ker je bil odločen za volitev župana. Kakor je marsikomu znano, je večina odbora nemškutarske garde, vendar pa se je tadanji župan Wrehnsnar močno bal, misleč, še celo moji pristaši me ne marajo in utegnili bi z mojega prestola v velikanski propad štrbunkniti. Kako marsikateri nemškutar, znal si je tudi tukajšnji Wrehnsnar z zvijačo svoje pristaše vloviti. Obljubi jim je prav mastno pečenko s pivom za večerjo, ako ga zopet za župana volijo. To je pomagalo in takoj je dobil štiri volilce in eden glas si je sam dal, ter je zopet za tri leta župan postal. A tudi svoji obljudi moral je zvest ostati, ter se po volitvi s svojimi štirimi pristaši poda v gostilno g. Rojka in da nasititi une svoje ljubljence za cela tri leta. Fino je bilo gledati omenjeno gardo, kako jim je telečja pečenka in pivo dišalo, za katero ni trebalo cvenka šteti. Slabo je za kmeta, kateri se da za telečjo pečenko in vrč piva zvoditi. Novo izvoljeni župan prišedši domov, se ve, da veselja poln, da se mu ne bo treba z županovega stola umakniti, nameni se podati k počitku, češ: saj sem ves čas semkaj pridno »agitiral«, ali joj, žena, ki je med tem časom izvedela, da je nje soprog, novoizvoljeni župan, za večerjo izdal okoli 12 gld., ga prične prav močno z metlo udrihati. Večkrat sem slišal od katere stare ženice, da mora novo poročena žena, preden novi mož vsred hiše vstopi, trikrat po njem z metlo mahnuti, ker ima potem ona pri kuretni ali perutni srečo. Kakor nam je znano, živi že naš župan dolgo časa v zakonu in menda se v tem času ni bil tako srečen, da bi si njegova soproga z metlo na njem sreče iskala, kakor sedaj, ko je na novo župan postal. Čast pa unim trem odbornikom, kateri so sami toliko premožni, da se ne dadó za telečjo pečenko in vrč piva osramotiti. Zatoraj čast, komur čast!

Starški.

Iz Št. Jakoba v Slov. goricah. (Revolucija.)

Čudna reč! Kaj malo je slišati iz skromne slovensko-goriške občine Jakobske. Revolucije pa se boji občinski urad na den 31. julija t. l. Zategadelj je priskrbel obožane može za ta dan. Povabiti žandarje ob takih priložnostih, ko se shaja veliko ljudstva, gotovo ni nič kričevega. Pa razalajivo je za nas občane, kako je naš občinski urad za žandarje prosil. V prošnji na okrajno glavarstvo se ve, da v polomani nemščini prosi: Dne 31. t. m. se bo obhajalo žegnanje pri Sv. Jakobu, zategadelj naj bi c. kr. glavarstvo Mariborsko Jareninskim žandarjem naročilo v Št. Jakob nadzorovati priti. Vzrok pa pristavi: »wo lauter raufbolder sein«. Pač lepo skrbita naš predstojnik in njegov stalno nameščeni tajnik za čast in poštenje svojih soobčanov. Kaj si bo neki c. kr. glavarstvo mislilo! Kadar bo kaka komisija v Št. Jakobu, bo gotovo moral uradnik v spremstvu žandarjev priti, ker bi mu le-ti »raufbolderji« zamogli zlate gumbe in borte potrgati. Do sedaj pa so ti gospodje celo drugače mislili. In Jakobčani smo ponosni, da ti gospodje v službenem opravilu zelo radi v naš gostoljubni in mirni kraj grejo. Da brez »raufbolderjev« v nobeni, še tako pridni občini ni, je gotovo, pa da bi pri nas vsi, začeni od predstojnika in njegovega stalnega tajnika pa do zadnjega fantalina »lauter raufbolder« bili, to pa ni res; ter smo do sedaj cerkvene slovesnosti še vselej mirno in spodbudno obhajali. Ako pa se je res bilo kakega pretepa bati, je prejšnji predstojnik g. Fr. W. take »raufboldere« po svojih hlapcih dal v kako štalo zapreti in proces je bil končan ter se čast vsem ohranila. Sklenem in rečem v imenu vseh Jakobčanov, da ne moremo za naprej imeti zaupanja

do takega predstojnika, še manj pa takega tajnika, ki zgolj iz sovraštva do nekih oseb, v uradnih pismih celo občino tako grdo ognusijo. »To je žalostno, kdor ne zna za lastno in svojega bližnjega poštenje skrbeti.«

Od Sv. Janža na Dravskem polji. (Razno.)

Tudi tukaj brez ustmene vojske občinske volitve nismo končali. Dolgo se je sem in tje potiskalo, preden smo znali, kdo da bode odbornik, ali župan, zlasti, ker nam je okrajno glavarstvo prvo volitev ovrгло, in vendar smo še bili precej srečni, ker smo velike nemčurčke v koš pgnali. Župan postal je sopet g. Simon Fras, ali odbor dobil je drugo lice. Namesto napetega Franca Katza je postal obč. svetovalec eden navdušeni prijatelj domovine, namesto Kók-a, je narodnjak Miha Brodnjak, Jaka Scholar je pa torbo za vselej zgubil, o saj ga ne maramo več v odboru! Vsi, kateri so takrat in še bodo odpadli iz obč. odbora, naj si zapomnijo, da Slovan gre na dan. Močno so se narodni volilci trudili, da so do nekaj zmage došli. Posebno nas je razveselila vest, da so tudi g. župnik v odbor izvoljeni. Živeli narodni volilci in čast, komur čast! Omeniti še moram, da se je na zahtevanje narodnih odbornikov g. župan izrazil, da bode odslej le slovensko uradoval, sedaj je še bilo navsprotno na vrhu. Ne vemo, pride-li skoraj do cilja? Neko čudno misel imajo naši obč. odborniki, kajti niso še prišli do te izobraženosti, da bi prevdarili, kako veliko škodo imamo od lova in zajcev. Dragi čitatelj, ne bi mogel človek povrniti s tisoč goldinarjev našim kmetom škode, katero zajci naredijo.

Iz Vržeja. (Naša požarna bramba) je dobila v nedeljo, dne 3. julija novo in po najnovejšem smislu izgotovljeno brizgalnico. Ta sesalka je pač jako prilična za nekatere naše nemčurske ognjegasce že za to, da njim pri požaru ne bo več treba kričati: »bosser, bosser!«, ker si sedaj ta sesalka sama vodo prinaša. Na zgorej omenjeni dan popoldne ob tretji uri so imeli naši ognjegasci vaje in pa poskušnjo z novo sesalno brizgalnico. Pri teh vajah so tudi na trgu več studencev takoj izpraznili. Kadar so prvi in drugi studenec izpraznili, obnesla se je krizgalnica jako dobro, samo ognjegascev, ko so se z brizgalnico pomikali k tretjemu studencu, je rekdo izmed njih kričal, kakor vol: »forbere, nur forbere!« Žal, da se tudi pri nas nahajajo tako zvani po sili Nemci, ali nekateri izmed njih še nikoli niso prave nemške besedice slisali, vendar pa nemški govorijo tako, da sami sebe osmešijo in se ne razumejo. Želeti bi bilo, da bi postali vendar enkrat pametnejši in naj bi popustili nemčurstvo za vselej iz spomina.

Iz Jarenine. (Podoba.) Marsikateri Jareninčan se je dne 22. junija popoldan posolžil, ko je gledal, kako toča klesti po vinogradih in še bolj, kako strašni naliv z nanošeno zemljo zasipava lepo košnjo. Tudi na Petrovo popoldan se je marsikdo posolžil, toda to so bile solze najlepšega veselja, kojega so nam preč. g. dekan napravili. Ob lanski tristoletnici smrti sv. Alojzija smo namreč začeli zlagati za kak tej svečanosti primeren spominek in glej, letos na Petrovo smo v veličastni procesiji prav lep na Dunaju izdelan kip ali statvo sv. Alojzija iz farovža v cerkev prenesli, naj tam vsakemu obiskovalcu priča, da smo tudi mi sebe in svojo mladino varstvu sv. Alojzija izročili. Sv. Alojzij prosi za nas!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Na nemški levici vedó o neki spremembi v ministerstvu, ne vedó pa, kateri minister iz-